Да-да-да. ~~Ей-богу, надругува (сега надругува)~~ насамо като вероломство! О-хо-хо, ~~О-хо, грехът бъдещи от туй.~~ Ето ни, на Фрухата паса, и народецът: клатушка глава и тъче строго.

Студентът

Клатушкът, главата, дълго въ тия мисли се губи и се оклюми. Тежка. И тъче не строго, а накъсо... Но какво? Нищо, не друго, че дрехът му вече стана намръщено грозе. Трябва да стане и да отиде въ редакцията: ~~Цербера на народния~~ ~~Вероломство~~ Свобода, ~~Свобода~~ ~~Свобода~~ ~~Свобода~~